

Δεν θα κάνουν Κόσσοβο την Ελλάδα

Γράφει ο
Άγγελος
Κολοκοτρώνης

Παρακολουθούμε τον τελευταίο καιρό μια Ελλάδα να σέρνεται ως παράκλητος στις ευρωπαϊκές και άλλες πρωτεύουσες, κουβαλώντας το πρόβλημά της. Ένα πρόβλημα που δεν είναι μόνο οικονομικό, είναι και πρόβλημα μιας χαμένης αξιοπιστίας. Και αναζητούμε από άλλους να μας διευκολύνουν, ενώ γνωρίζουμε από παλιά ότι «δεν είναι εύκολες οι θύρες...», δεν ανοίγουν δηλαδή εύκολα οι πόρτες όταν τις χτυπά η ανάγκη, καθώς θα έλεγε στη νεοελληνική ο εθνικός μας ποιητής.

Η εικόνα που εμφανίζει σήμερα η χώρα διεθνώς, ξεκινά από τα δικά μας λάθη, και όποιος κάνει λάθη, δεν δικαιούται παρά τον εαυτό του αιτιάται.

Έτσι, αντί διεθνώς να εμφανιζόμαστε με την ουρά υπό τα σκέλη, για το κακό που πάθαμε, η Ιστορία μας υπαγορεύει να κρατήσουμε υπερήφανη στάση. Μια ξεχασμένη λέξη, που αποδίδει καλύτερα το νόημα, η λεβεντιά, τείνει κι αυτή να εκλείψει όχι μόνο από το λεξιλόγιό μας απλώς, αλλά και από τις συμπεριφορές μας.

Σάπιο πολιτικό σύστημα

Υποχωρητικότητα στα εθνικά μας θέματα, ένα σάπιο πολιτικό σύστημα, μια καταρρέουσα εθνική Οικονομία, είναι όσα μας χαρακτηρίζουν. Ένας εχθρικός περίγυρος, λαθρομετανάστες με τη σέσουλα και ένας κοινωνικός ιστός ήδη αλλοιωμένος, οδηγεί κορυφαίες ελληνικές εφημερίδες να

κυκλοφορούν με τίτλους όπως «Ξεχάστε την Ελλάδα που ξέρατε». Και το ερώτημα είναι ποια Ελλάδα έχουμε και ποια Ελλάδα θα έχουμε αύριο.

Αν παρακολουθήσει κανείς τις εικόνες από την ελληνική πρωτεύουσα, καταλαβαίνει αμέσως, ποια νέα Ελλάδα έχουμε: Πλήθος αθλίως περιφερομένων διαλαλητών της απελπισίας και της φθηνήςπραματίας

*Αν παρακολουθήσει
κανείς τις εικόνες
από την ελληνική
πρωτεύουσα,
καταλαβαίνει
αμέσως, ποια νέα
Ελλάδα έχουμε:
Πλήθος αθλίως
περιφερομένων
διαλαλητών της
απελπισίας και της
φθηνήςπραματίας
τους*

τους. Πάσης φυλής και προελεύσεως. Δυστυχισμένοι άνθρωποι, που πίστεψαν ότι θα συναντήσουν το όνειρό τους στη χώρα μας και διαψεύστηκαν παταγωδώς. Ξέρχεται όμως η σημερινή Κυβέρνηση και ουσιαστικά τους λέει ότι μπορούν να συνεχίσουν τη μάχη τους με την επιβίωση, διαλαλεί με πράξεις και παραλείψεις ότι μπορούν «όλης της Γης οι κολασμένοι» και απελπισμένοι να έλθουν εδώ, για να αποκτήσουμε ακόμη πιο πολύχρωμη Αθήνα, ακόμη περισσότερη φτώχεια και δυστυχία, ακόμη μεγαλύτερη εγκληματικότητα, ακόμη

μεγαλύτερη ανασφάλεια. Με περισσότερες ληστείες, ακόμη πιο πολλές επιθέσεις, περισσότερους πορτοφολάδες, ακόμη πιο πολλούς ανθρώπους που επιδεικνύουν παραβατική συμπεριφορά, καθώς η πείνα είναι κακός σύμβουλος.

...Φιλοξενούμενοι στην χώρα μας

Και δεν τους λέει ότι δικτυχώς ούτε το μεταναστατευτικό πρόβλημα της Γης μπορούμε να λύσουμε, ούτε να «φιλοξενήσουμε» πλέον άλλους. Με κίνδυνο να βρεθούμε κάποτε φιλοξενούμενοι στην ίδια τη χώρα μας.

Κι αν αυτά φαίνονται τώρα υπερβολικά, θα ακούσε κανείς να παρακολουθήσει τι συνέβη στο Κοσσυφοπέδιο τις τελευταίες δεκαετίες, οπότε είχαμε εκεί αναστροφή του πληθυσμιακού συσχετισμού και από την άλλοτε ποτέ Γιουγκοσλαβία, το Κόσσοβο πέρασε στα χέρια Αλβανών. Και οι εκεί εγκαταστημένοι σήμερα, ως πρόσφυγες- και αυτοί - είχαν εγκατασταθεί εκεί, μέχρι που έδιωξαν από τα σπίτια τους Σέρβους και έγιναν κυρίαρχοι μιας γης που δεν τους ανήκε.

Η Ιστορία διδάσκει και τα μελλούμενα είναι μπροστά μας. Θα ξαναβρεί άραγε αυτή η χώρα τη χαμένη της δύναμη; Ποιος ξέρει; Εκείνο όμως που ο καθένας οφείλει να γνωρίζει είναι ότι υπάρχουν ακόμη μαχητές που δεν πρόκειται να αφήσουν την Ελλάδα στην τύχη της. Και οι μαχητές είμαστε όλοι εμείς. Σημαιοφόρος ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Φυσικά. Διότι πάντοτε σε κάτι τέτοιους «ρομαντικούς», η Πατρίδα βρήκε τους καλύτερους υπερασπιστές της. Αυτό είναι κάτι που επίσης το διδάσκει η Ιστορία.